

medens 19 afstod. USA trak derefter sit forslag tilbage.

(3) Mongoliet foreslog, at generalforsamlingen skulle vedtage en opfordring til de stater, som opretholder væbnede styrker i Sydkorea om straks at trække disse styrker tilbage fra koreansk territorium ud fra hensynet til på enhver mulig måde at „styrke freden og sikkerheden i Det fjerne Østen“ og „hjælpe det koreanske folk med at løse dets hjemlige problem i fred og ro“.

(4) Sovjetunionen fremlagde et forslag til udtalelse om, at en genforening af Korea er en indre sag for det koreanske folk, og generalforsamlingen skulle derfor beslutte at opløse FN-kommissionen for Koreas forening og genopbygning (UNCURK).

(5) Australien, Belgien, Canada, Colombia, Frankrig, Grækenland, Luxembourg, Holland, New Zealand, Philippinerne, Sydafrika, Thailand, Tyrkiet, Storbritannien og De Forenede Stater forelagde et forslag, der fulgte retningslinierne fra tidligere Korea-resolutioner. I dette blev De Forenede Nationers mål i Korea på ny fastslået som med fredelige midler at tilvejebringe et forenet uafhængigt og demokratisk Korea under en repræsentativ regeringsform samt at genoprette international fred og sikkerhed i området. Koreakommissionen opfordredes til at fortsætte sit arbejde i overensstemmelse med de tidligere retningslinier.

Efter at 1. komité den 20. december havde vedtaget at afslutte debatten, trak Mongoliet og Sovjetunionen deres forslag tilbage, og Korea-resolutionen vedtoges med 55 stemmer for, 11 imod (østmagterne og Cuba), medens 20 lande afstod. I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen med 60 stemmer for, heriblandt Danmark, Island, Norge og Sverige, 11 imod, og 27 afstod.

Debatten.

Efter vedtagelsen i 1. komité den 13. december af forslaget om at indbyde Sydkorea — og på de nævnte betingelser — Nordkorea uden stemmeret til komiteens møder, blev Sydkoreas repræsentant opfordret til at tage plads i komiteen, og de nordkoreanske myndigheder blev underrettet om komiteens beslutning. Deres svar afveg imidlertid ikke fra den tidligere udtrykte opfattelse, at FN-aktionen i Korea fra begyndelsen var ulovlig, og at

Nordkorea ikke ville anerkende nogen generalforsamlingsresolution, medmindre en nordkoreansk repræsentant havde deltaget og givet sin tilslutning dertil.

Derefter vedtog komiteen et amerikansk forslag, som gik ud på, at der ikke fandtes grundlag for Nordkoreas deltagelse i diskussionen. Vedtagelsen skete med 54 stemmer for, 17 imod, og 22 lande afstod. Blandt de lande, der stemte for, var Danmark, Island og Norge, medens Finland og Sverige undlod at stemme.

Et sovjetisk forslag om at udsætte behandlingen af Korea-spørgsmålet til den genoptagne 16. samling blev forkastet med 20 stemmer for, 41 imod, og 24 lande afstod.

Nogle delegationer var i princippet tilhængere af, at Nordkoreas repræsentant kunne deltage, men stemte imod, fordi de ville have en forsikring om, at Nordkorea anerkendte FNs kompetence til at handle i dette spørgsmål. Under debatten blev det anført, at de i Sydkorea stationerede militærstyrker i stor udstrækning allerede var trukket tilbage, og at de kinesiske tropper ganske vist var trukket ud af Nordkorea, men kun til området bag Yalu-floden.

Algier-spørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 80).

1. komité optog som det syvende punkt på sin dagsorden spørgsmålet om Algier.

Algierproblemet blev dog forinden i plenarforsamlingen på en usædvanlig måde genstand for forhandlinger. Under kolonidebatten fremlagde 34 afro-asiatiske lande et resolutionsforslag, som tog sit udgangspunkt i en sultestrejke, som algierske fanger i Frankrig havde indledt.

I resolutionsudkastet erindres i de indledende paragraffer om generalforsamlingens tidligere resolutioner om Algier- og om kolonispørgsmålet, og der rettes derefter en opfordring til den franske regering om i overensstemmelse med anerkendt international praksis og med humanitære principper at imødekomme de algierske fangers berettigede klagemål ved at anerkende deres status som politiske fanger. Dette skal ske med det formål at gøre det muligt at nå frem til en øjeblikkelig indstilling af sultestrejken.

Forslagsstillerne krævede sagen behand-